

[Glensgård]

nogle af os andre, der har en mening om det – ikke har nogen mening om.

Når jeg mener, det er så nødvendigt, hænger det sammen med, at det jo ikke er de sidste Glistrupklientsager, som kommer for i landsskatteretten. Jeg er også bekendt med, at den omtalte Grønbechsag har fået stort set samme behandling som de to sager, som skatteministeren er bekendt med.

Jeg er også bekendt med – og det undrer selvfølgelig ikke skatteministeren – at der kommer spørgsmål i forbindelse med skattesager, idet det jo i dag fremgår af B.T., at også skatteministeren er impliceret i handler med hr. Glistrups aktieselskaber, og derfor er det selvfølgelig af interesse for os at vide, om vi i hvert tilfælde kan forvente, at skatteministeren vil give en normal retsbehandling også af disse sager.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Hr. Glensgård taler om, at befolkningen har mistet tilliden til landsskatteretten. Foreløbig har jeg indtryk af, at det er hr. Glensgård og hr. Boeg, der har mistet tilliden til landsskatteretten, og ikke befolkningen i almindelighed. Hvis hr. Glensgård havde været her i sidste uge, ville han have hørt, at jeg understregede, at landsskatteretten jo ikke er den sidste instans. Hvis man mener, man bliver forkert behandlet i landsskatteretten, kan man anke til landsretten og til højesteret eventuelt. Det er altså ikke sådan, at borgerens retsbeskyttelse er stoppet med de afgørelser, der træffes i landsskatteretten, og der afsiges efter min overbevisning og efter det, jeg kender til landsskatteretten, ikke nogen politiske domme.

Det betyder ikke, at alle kan være tilfredse med de domme, der afsiges. Det er klart, at skatteydere, der har sager til behandling, helst ser, at de får medhold i en sags afgørelse. Men at lægge det op til, at det er politiske domme, der afsiges, er et forsøg på at undergrave tilliden til landsskatteretten, og det har hr. Glensgård og andre i denne sag gjort et stort arbejde for.

Må jeg så sige med hensyn til artiklen i B.T., som jeg ikke har set, men som jeg har hørt om, at jeg kan forstå, det er akkurat den samme fremstilling, som blev givet, da jeg var finansminister i 1974. Da var man nemlig

også fremme med, at jeg og Landsbrugsrådet skulle have været involveret i en sag sammen med hr. Glistrup. Det er forkert. Landbrugsrådet har aldrig nogen sinde haft noget med hr. Glistrup at gøre. Det var den sælger, som vi købte af, der havde haft forbindelse med hr. Glistrup. Men denne sag blev ikke ført videre, og det kan da i hvert fald ikke smitte af på Landsbrugsrådet eller på mig, om andre har haft forbindelse med hr. Glistrup i sager af den ene eller den anden karakter. Derfor kan jeg fuldt og helt tilbagevise den påstand, der i dag, så vidt jeg har hørt, er fremsat i B.T.

Dohrmann (FP):

Jeg forstår simpelt hen ikke, at skatte- og afgiftsministeren og justitsministeren m. fl. kan blive ved med at bære den kritik, der bliver fremført. Derfor vil jeg godt gentage det spørgsmål, som jeg stillede sidste torsdag, også som tillægsspørgsmål: vil skatte- og afgiftsministeren være indstillet på at foretage en grundig undersøgelse af de to sager, som er behandlet i landsskatteretten, og som hr. Camre har gjort sig til talsmand for bliver underkastet en gennemgribende undersøgelse?

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg har ingen grund til at foretage nogen undersøgelser. Jeg har for øvrigt heller ingen bemyndigelse til at foretage undersøgelser af de afgørelser, der træffes i landsskatteretten, og derfor kan jeg svare med et klart nej.

Hermed sluttede spørgsmålet.

7) Til *justitsministeren* af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Har ministeren overvejet at inddrage andre lavindkomstgrupper, f. eks. hjemmegående husmødre, i de rabatordninger, der gælder for soldater og studerende med hensyn til de seneste forhøjede fartbødetakster?«

(Spm. nr. 781).

Skriftlig begrundelse.

De forhøjede fartbøder gælder ikke for værnepligtige og studerende, idet det skal være disse grupper tilladt at overtræde de